

Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ο Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 348

Ἰούλιος-Αὐγουστος 2016

« Ἐν εἰρήνῃ... »

Ἡ ἐκκίνηση τῆς Εὐχαριστιακῆς μας πράξης μέ τό πρόσταγμα καί μέ τό αἶτημα τῆς εἰρήνης ἀποτελεῖ παρόρμηση στήν ὑπαρξή μας, νά ξεπεράσουμε τά μέτρα μας καί τίς συνήθειές μας καί τά ἀποθέματα τῆς ταραχῆς, πού βρίσκονται σωρευμένα στό χῶρο τῆς ψυχῆς μας. Νά ἀδειάσουμε τό μυαλό μας καί τήν καρδιά μας ἀπό τά κοσμικά πάθη, γιά νά γεμίσουμε μέ τούς λογισμούς καί τά αἰσθήματα τῆς λατρείας καί νά ἀφήσουμε νά ἐκβλύσει ἀπο γαλήνια πηγῇ ὁ λόγος τῆς προσευχῆς. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ τοῦ κλίματος καί τῶν βιωμάτων δέν ἐμφανίζεται στά μάτια μας καί δέν ἤχεῖ στήν ψυχὴ μας ὡς εὐκολο ἐγχείρημα. Αὐτό, πού τό λαχταροῦμε μέ πάθος καί, μέ νηφάλια σπουδὴ, τό διακρίνουμε ὡς κατάσταση χαρισματικὴ καί ἀποτε-

λεσματικὴ, ὡς τήν ἀποδέσμευση τῆς ὑπαρξης ἀπὸ τήν τύρβη καί τήν τριβή, στήν καθημερινή πρακτικὴ τό βρίσκουμε δύσκολο. Ἀπόκτημα σπάνιο καί ἀκριβό. Γεύση ψυχῆς, πού μπορεῖ νά μᾶς προσφερθεῖ σέ κλάσμα χρόνου καί, μετὰ, νά τό χάσουμε. Ἐμπειρία, πού ἔρχεται ἀπρόσμενα καί διακόπτεται ἀπότομα μέσα στή θύελλα τῶν γεγονότων.

Τὴν εἰρήνην τὴ θέλουμε. Καί τὴ διψᾶμε. Τὴν ἀποζητάει ἡ κουρασμένη ὑπόστασή μας. Ἀποτελεῖ κυρίαρχη λαχτάρᾳ τῆς ψυχῆς μας. Τὴ νοιώθουμε ὡς ἐλλειμματικὴ, ἀλλὰ καί ποθητὴ, ἀτμόσφαιρα, μέσα στήν ὁποία μπορεῖ νά ἀνθήσει ἡ προσευχή καί νά ὀλοκληρωθεῖ, δίχως διακοπές καί δίχως ἀναστολές, ὁ ἀγαπητικὸς διάλογος.

Μιά γαληνεμένη ψυχὴ δέχεται μέ

άνεση τὰ μηνύματα τοῦ Θεοῦ. Καί ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ στέλνει καί τὰ δικά της μηνύματα στὴν ἄπειρη Ἀγάπη. Ὅταν τὰ ἀφρισμένα κύματα τῶν ἀνησυχιῶν μας καί τῶν δοκιμασιῶν μας δαμάζονται, ὅταν οἱ ἐντάσεις ὑποχωροῦν καί ἡ ἡρεμὴ πνοή τοῦ Παναγίου Πνεύματος χαϊδεύει τὴν ψυχὴ μας, ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ εἶναι χαρά. Εἶναι ἄνετο ἀνέβασμα στὸν οὐρανό. Εἶναι διάλογος ἄμεσος μέ τό Θεό, ἐλεύθερος καί ὁλόψυχος.

Πῶς, ὅμως, νὰ εἰρηνέψεις τὴν ψυχὴ σου, πού, ὀλημερίς, ἀναμετριέται μέ τὴν ἔνταση καί τὴν ἐναντιότητα; Πῶς νὰ καταστείλεις τὴν ταραχή, ὅταν τὰ πρόσωπα καί τὰ γεγονότα σέ σπρώχνουν στίς φλόγες τῶν μικροτήτων καί στό ἡφαίστειο τῆς ἐμπάθειας; Πῶς νὰ ξεπεράσεις τὴν ἀγωνία, τό φόβο, τὴν ἀγανάκτηση, τὴν πικρία ἢ τὴν ἐπιθετικότητα, γιὰ νὰ ἀπλώσεις ἡρεμὰ τὴ γέφυρα τῆς κοινωνίας μέ τόν Κύριο, ὅταν στόν πίνακα τῶν ἐνδιαφερόντων σου καί τῶν πιεστικῶν ἀναζητήσεών σου ἐγγράφονται, μέ ζωηρά γράμματα, τὰ θέματα τῆς τρέχουσας ἐπικαιρότητας; Καί πῶς νὰ ἐγκαινιάσεις τόν ἀδιατάρακτο διάλογο τῆς προσευχῆς σου, ὅταν ὁ βρασμός τῆς ψυχῆς σου κλείνει τὴ δίοδο τοῦ λόγου καί ὑψώνει ἀναχώματα στή ροή τῶν λατρευτικῶν αἰσθημάτων σου; Ἡ γαλήνη, τό μέγα δῶρο καί τό μέγα χρέος, εἶναι ἡ κατάσταση τῆς ψυχῆς, πού τὴν ἀναζητοῦμε, καί, ταυτόχρονα, τὴ στερούμαστε. Διψᾶμε τὴν ἡρεμὴ ἀτμόσφαιρα καί δυσανασχετοῦμε, ἀνακαλύπτοντας ὅτι περπατᾶμε στή σκιά καί στήν ἀντάρα

τῶν πειρασμῶν καί γινόμαστε παρανάλωμα τῶν καταλυτικῶν ἐξάψεων.

Ὅρμητικοί, καθὼς εἴμαστε, μέ τό νοῦ γεμάτο μέριμνες καί τὴν ψυχὴ φορτισμένη μέ ἀγωνίες καί πόνους, βιαζόμαστε νὰ ἀνοίξουμε μπροστά στή θεία Ἀγάπη τό σεντούκι τῶν προβλημάτων μας. Νὰ ἐκδιπλώσουμε στίς βαθμίδες τοῦ Πανάγιου Θυσιαστηρίου μιά-μιά τίς πικρίες μας. Καί νὰ καταθέσουμε στό θρόνο τῆς ἁπείρης εὐσπλαγχνίας τὴν καυτὴ ἱκεσία μας.

Θά μᾶς ἦταν πίο βολικό, ἂν τό τυπικό τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἄφηνε ἐλεύθερους νὰ ξεχύσουμε τοὺς στεναγμούς μας πρὶν ἐπιδιώξουμε τὴν εἰρήνη. Ἄν μᾶς ἐπιτρεπόταν, οἱ πρῶτες φάσεις καί φράσεις τῆς προσευχῆς μας νὰ εἶναι τό κλάμα, ἡ ἔμπονη ἱκεσία, ἡ ἱκετευτικὴ πρόσπτωση στή θεία εὐσπλαγχνία. Ἔτσι, γιὰ νὰ ἀποφορτιστοῦμε. Γιὰ νὰ ἀραδιάσουμε μπροστά στά πόδια τοῦ Θεοῦ τό πιεστικό βάρος τῶν μεριμνῶν καί τῶν ἐνοχῶν. Νὰ ἀποθέσουμε τίς στενοχώριες μας. Νὰ ζητήσουμε τὴ συγχώρεση γιὰ τὰ σφάλματα. Νὰ ἐκλιπαρήσουμε τὴ συμπαράσταση στήν περιπέτεια καί στήν ὁδὴν. Καί, βγάζοντας ἀπό μέσα μας τό δηλητήριο τῶν πειρασμῶν καί τῶν δοκιμασιῶν, νὰ εἰρηνέψουμε καί νὰ ἀναθαρρήσουμε.

Ἡ ἀπαίτηση νὰ γαληνέψουμε τό μέσα μας κόσμο, πρὶν ἀρχίσουμε τό κομποσκοῖνι τῶν ἱκεσιῶν μας, τυπώνεται στό λογισμό μας σάν πρωθύστερο λειτουργικό χρέος, πού διαμορφώνει σέ σημεῖο ἐκκίνησης τό χῶρο,

στόν οποίο ἐλπίζουμε νά καταλήξουμε, ὅταν ὁλοκληρώσουμε τήν προσευχή μας καί ὅταν γίνουμε κοινωνοί στό Μυστικό Δεῖπνο τῆς ἀγάπης. Ὡστόσο, ἡ Θεία μας Λειτουργία δέ συμμερίζεται τίς δικές μας, αὐθόρμητες, ἀντανεκλαστικές προτιμήσεις. Χαράσσει ἀνάστροφη δίοδο. Ἀξιολογεῖ μέ ἄλλο κριτήριο τίς προτεραιότητες. Τό πρῶτο ἱερατικό παράγγελμα μᾶς ὑπεθυμίζει ὅτι πρέπει νά ξεκινήσουμε τήν Εὐχαριστιακή μας λατρεία ἀπό τήν καταβολή ενός προσωπικοῦ καί συνειδητοῦ ἀγώνα. Ἀπό τή γαληνοφόρο πράξη τῆς μετάνοιας. Ἀπό τήν καλλιέργεια τῆς σχέσης εἰλικρίνειας καί τήν ἀποκατάσταση τῆς κοινωνίας ἀγάπης μέ τό Πρόσωπο τοῦ Θεοῦ. Γιατί δέ θά καταφέρουμε νά ἀνοίξουμε τή γραμμή διαλόγου μέ τό θρόνο τῆς Θείας Χάριτος, ἂν δέν ἀνοίξουμε τήν καρδιά καί δέν ἀποδεχτοῦμε μέσα μας τήν αὖρα τοῦ Παναγίου Πνεύματος, πού καταστέλλει τά κύματα καί ἀπλώνει στήν ψυχή τή θεοδώρητη γαλήνη.

Καί ὁ ἐρμηνευτής μας Νικόλαος Καβάσιλας μᾶς ἐξηγεῖ τόν λόγο αὐτῆς τῆς προτεραιότητας...

Ἡ εἰρήνη, πού ἀποτελεῖ προϋπόθεση τῆς προσευχῆς, δέν εἶναι ἐξωτερική, συμβατική κατάσταση. Δέν εἶναι ἡ ἡρεμία, πού τήν ἐμπνέει ὁ Ναός. Δέν ταυτίζεται μέ τήν ἀπαλότητα, πού τήν ἐνθρονίζουν στήν ψυχή οἱ γλυκύφθογγοι ὕμνοι. Δέ βιώνεται ὡς στιγμιαία ἀνάπαυση, πού ἔρχεται σάν συνέπεια τῆς ἀλλαγῆς τῶν παραστάσεων καί τῆς πρόσκαιρης λησμοσύνης. Ἡ εἰρήνη εἶναι πράξη προσωπική

καί πνευματική. Καρπός ἐνσυνείδητου ἀγώνα. Μετατόπιση ὑπεύθυνη. Ἀπόκτημα, πού ἐπισφραγίζει μιά γνήσια ἀναζήτηση καί μιά προσπάθεια ἔντιμης καί δυναμικῆς προσέγγισης τοῦ Θεοῦ.

Τό αἶτημα τῆς εἰρήνης, μᾶς λέει ὁ θεοφώτιστος ἐρμηνευτής, προϋποθέτει καί περιλαμβάνει καί ἐκεῖνα τά μεγάλα κεφάλαια τῆς πνευματικῆς ζωῆς, πού εἶναι ἡ ἐξομολόγηση καί ἡ εὐχαριστιακή ἀναφορά στόν ὑπερούσιο Θεό. Τήν ἐκχυση τῆς συντριβῆς μας ἐνώπιόν Του. Τήν ὁμολογία μας, ὅτι ἁμαρτήσαμε καί λυπήσαμε τήν ἀγαθότητά Του. Καί τήν εὐγνωμοσύνη, γιά τήν παροχή τῆς λυτρωτικῆς Χάριτος καί γιά τόν ἐμπλουτισμό μέ τίς καθημερινές παροχές τῆς εὐσπλαγχνίας Του. Ὅταν ζητᾶμε τήν εἰρήνη, αὐτόματα συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὑπάρχουν στοιχεῖα τῆς ζωῆς μας, ἐπιθυμίες καί πράξεις, σκιρτήματα τῆς ψυχῆς καί ἐκούσιο ἔργο, πού κλονίζουν τήν κοινωνία μέ τό Θεό καί διαταράσσουν τό κλίμα τῆς γαλήνης. Καί γονατίζουμε, ταπεινοί ἰκέτες, ζητώντας τό ἔλεος καί τή λύτρωση.

Κάθε φορά πού παραβιάζουμε τό θέλημά Του, κάθε φορά πού διακόπτουμε τή σχέση ἀγάπης καί εὐγνωμοσύνης, ἡ εἰρήνη φυγαδεύεται καί ἡ ταραχή συστρέφει τοὺς λογισμούς μας καί τά αἰσθήματά μας. Καί δέν εἶναι εὐκόλο, μέ μιά κίνηση ἀποστροφῆς πρὸς τά καθημερινά θλιβερά γεγονότα ἢ πρὸς τίς ἐνοχλητικές ἀναμνήσεις τῶν πράξεων τῆς ντροπῆς καί τῆς αἰσχύνης, νά ἀποκαταστήσουμε μέσα μας τό γαλήνιο κλίμα. Τό

ιστορικό τύπωμα, πού καταγράφεται στη συνείδηση μέ τή συγκατάθεση τῆς θέλησής μας καί μέ τήν ὑπεύθυνη πρακτική μας, δέ σβήνεται καί δέν ἀφανίζεται μέ ἓνα ἀπλό γύρισμα τῆς κεφαλῆς. Καί τά τραύματα, πού προκαλοῦν τήν ταραχή καί τήν ἀγωνία, δέ θεραπεύονται μέ τό ἀναποτελεσματικό ἐπικάλυμμα τῆς λησμοσύνης. Ἡ πράξη, πού ἐλευθερώνει τήν προσωπικότητα ἀπό τό βάρος τῆς ἐνοχῆς, πού κλείνει τίς πληγές καί ἀποκαθιστᾷ τήν ὁλοκληρία, εἶναι ἡ μετάνοια. Εἶναι ἡ ἐπιστροφή στόν Πατέρα. Ἡ ἔκχυση στά πόδια Του τῆς ἔμπονῆς συντριβῆς μας. Ἡ ἐπανάπαυση στό ἔλεός Του καί στή λυτρωτική ἀγάπη Του. Ἡ κοινωνία στό Πάθος Του καί στά χαρίσματα τοῦ Πνεύματος Του. Ἡ ἀνακαίνιση μέσα στό Μυστήριό τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀνάστασης.

«Ὡστε ὁ μετὰ εἰρήνης εὐχόμενος εὐχαριστοῦσαν καί ἐξομολογουμένην πρότερον ἔχει ψυχήν».

Πρίν ἀπό τή λατρεία, πρίν ἀπό τήν προσφορά τῆς εὐχαριστίας μας καί τῶν ἀγαπητικῶν προσευχῶν μας, προηγεῖται ἡ πράξη τῆς μετάνοιας, πού ἐλευθερώνει καί γαληνεύει τήν ψυχή...

Ἡ εἰρήνη δέν εἶναι στιγμιαῖο ἀποκτημα, κατάσταση πρόσκαιρης καί φτηνῆς εὐφροσύνης, πού μπορεῖ νά τήν προκαλέσει ἡ ἀπόλαυση τῶν κοσμικῶν ἀγαθῶν, ἀλλά κατάσταση τῆς ψυχῆς, πού ἔχει ἀπαγκιστρωθεῖ καί ἐλευθερωθεῖ ἀπό τίς δεσμεύσεις τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καί κινεῖται μέ ἄνεση καί χαρά στήν ἀτμό-

σφαιρα τῆς ἀγιότητος, τῆς πληρότητας τῶν θείων χαρισμάτων καί τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ χρέους τῆς ἀγάπης.

Ὁ Νικόλαος Καβάσιλας προχωρεῖ ἀκόμα περισσότερο στήν τεχνολογία τοῦ νοήματος τῆς εἰρήνης. Ἡ εὐλογημένη αὐτή ἐμπειρία δέν εἶναι μόνο προσωπικό ἀπόκτημα, πού ἐλευθερώνει τήν ψυχή ἀπό τόν τάραχο τῆς ἐνοχῆς καί ἀποκαθιστᾷ τήν εὐφορία καί τήν εὐφροσύνη. Ἡ εἰρήνη εἶναι, ταυτόχρονα, παροχή «ἄνωθεν». Ἐνα δῶρο τοῦ Θεοῦ, πού ἀκολουθεῖ τή λυτρωτική ἐμπειρία τῆς σωτηρίας καί τῆς ἀποκατάστασης τῆς κοινωνίας μέ τόν οὐράνιο Πατέρα. Εἶναι μιά σχέση μέ τό Θεό. Μιά χαρισματική κατάσταση, πού ἐμπλουτίζει τήν ψυχή καί τῆς παρέχει τήν ἄνεση νά εὐφραίνεται νηφάλια τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ καί τό διάλογο τῆς ἀγάπης, πού πραγματοποιεῖται κατὰ τήν ὥρα τῆς λατρείας. Ἐκεῖνος, πού συντρίβεται γιά τά προσωπικά του ἀμαρτήματα καί καταθέτει στά πόδια τοῦ σταυρωμένου Λυτρωτῆ τήν ἐξομολόγησή του καί τή μετάνοιά του, πραγματοποιεῖ τό ἀποφασιστικό βῆμα τῆς ζωῆς του. Εἰρηνεύει συνειδησιακά καί ὑπαρξιακά, καθῶς ἀπαλλάσσεται ἀπό τό βαρὺ φορτίο τῶν ἐνοχῶν. Ἀλλά δέχεται καί τό χάρισμα τῆς εἰρήνης ἀπό τόν Πατέρα τῶν οἰκτιρμῶν, τό Θεό τῆς ἀγάπης καί τῆς παράκλησης...

Χωρίς νά ἀμφισβητοῦμε τήν ποιότητα καί τήν ἀξία τῆς εἰρήνης, νοιώθουμε νά ἀνεβαίνει αὐθόρμητα στά χεῖλη μας ἡ ἀμφιβολία: Ἀκόμα καί μέ τήν ἐξομολόγηση, ἀκόμα καί

Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικόδημος κβ΄

Ἡ ἀνώτατη Δικαιοσύνη σε δημόσια κρίση

Όσο καιρό τό στενό περιβάλλον περί τόν Ἀρχιεπίσκοπο ἀνέμενε τήν ἐκδίκαση τῶν προσφυγῶν τῶν τριῶν στό Σ.τ.Ε., ἐτοιμάζονταν πυρετω-

δῶς γιά τήν ἐπόμενη μέρα. Πῶς θά ἀντιδράσουν σέ περίπτωση πού οἱ τρεῖς δικαιωθοῦν; Πρώτη σπασμωδική κίνηση ἦταν νά ἀποφασίσουν νά μπορεῖ ἡ

μέ τήν καταβολή τῆς μετάνοιας, εἶναι δυνατό νά φτάσουμε σ' αὐτήν τήν ἀτμόσφαιρα τῆς ὑπέρβασης, πρίν προσευχηθοῦμε; Πρίν ἀνοίξουμε τήν καρδιά μας μπροστά στόν οὐράνιο Πατέρα; Εἶναι δυνατόν νά δαμάσουμε τά κύματα τῶν ἀνησυχιῶν μας καί τῶν παθῶν μας, τοῦ μόχθου, τῆς τύρβης, τῆς ἀγωνίας, τοῦ φόβου, τῆς ἀντιπάθειας, τῆς ἀντιπαλότητος, γιά νά δοθοῦμε, ὕστερα ἀπό αὐτή τήν κάθαρση τῆς προσωπικότητάς μας, ἡρεμα καί ἀπερίσπαστα, στό ἔργο τῆς προσευχῆς; Ἡ καθημερινότητα εἶναι πάλη. Εἶναι ἀφρισμένη θάλασσα, πού δέ γνωρίζει περιθώρια γαλήνης. Εἶναι ἀγώνας σκληρός, πού θολώνει τό μυαλό, ἀναταράσσει τά αἰσθήματα, μπλέκει τόν ἄνθρωπο στήν ἀγωνία καί στήν περιπέτεια.

Ἄν ἀπαραίτητη προϋπόθεση τῆς προσευχῆς καί τῆς λειτουργικῆς λατρείας εἶναι ἡ εἰρήνη, τότε δέ θά καταφέρουμε ποτέ νά τήν ἀποκτήσουμε καί δέ θά ἀξιωθοῦμε ποτέ νά σταθοῦμε ἐπάξια καί ἀποτελεσματικά μπροστά στά σκαλοπάτια τοῦ Θουιστηρίου καί τῆς πατρικῆς, θεϊκῆς Ἀγάπης.

Ἡ ἔνστασή μας μπορεῖ νά ἐκφράζει τήν πρώτη, ἀντανakλαστική ἀντίδρασή μας, καθῶς ἀκοῦμε πῶς τό κλίμα τῆς εἰρήνης εἶναι τό μοναδικό κλίμα τῆς λατρείας. Δέ νομιμοποιεῖται, ὅμως, νά σταθεῖ ἐμπόδιο στήν προσπάθεια καί νά γίνε φράγμα ἀνακοπῆς τοῦ ἔργου τῆς μετάνοιας καί τῆς προσευχῆς.

Γιά νά ἀκολουθήσουμε τή διδαχή τοῦ Νικολάου Καβάσιλα, σημειώ-
νουμε τήν παρατήρησή του:

«Δεῖ τοίνυν ἀσκεῖν ἑαυτούς πρὸς τήν εἰρήνην πρῶτον τήν ἀνθρώποις δυνατήν· εἴτα αἰτεῖσθαι παρὰ τοῦ Θεοῦ τήν αὐτοῦ εἰρήνην, καθάπερ καί ἐφ' ἐκάστης ἀρετῆς ἔχει».

Πρωταρχικό μας χρέος εἶναι νά ἀσκοῦμε τόν ἑαυτό μας στήν εἰρήνη. Σ' αὐτή τήν εἰρήνη, πού εἶναι δυνατό νά τήν ἀποκτήσει ὁ ἄνθρωπος μέ τή δική του προσπάθεια. Καί, μετά, νά ζητᾶμε ἀπό τό Θεό νά μᾶς δίνει τή δική Του εἰρήνη. Νά κάνουμε, δηλαδή, αὐτό, πού κάνουμε μέ τήν κάθε ἀρετή.

† Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικόδημος
Ἀπό τό βιβλίον του: «Θυσίαν αἰνέσεως»

Ἱεραρχία νά λειτουργήσῃ ὡς «ἱεροδικεῖο» καί νά δικάζει τελεσίδικα Ἀρχιερεῖς γιά τυχόν παραπτώματά τους. Ὅσο κι ἂν ἀκούγεται ἀκράϊο ὅτι μποροῦν νά παρακαμφθοῦν ὅλες οἱ διαδικασίες πού ὀρίζουν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ Νόμος περί ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων τῆς πολιτείας (ἀνακρίσεις, πρωτοβάθμιο καί δευτεροβάθμιο δικαστήριον), οἱ μητροπολίτες τό ἐπιχείρησαν νά τό τροχοδρομήσουν. Δεῖτε τό ἀνακοινωθέν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Πέμπτης 6ης Ἀπριλίου 1995:

«Συνῆλθε τό πρῶί σέ τακτική Συνεδρία γιά τόν μήνα Ἀπρίλιο ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

Μέ ψήφους 9 ὑπέρ, 3 κατά καί 1 νά συζητηθῇ τό θέμα ἀπό τήν Ἱεραρχία ἀποφασίσθηκε:

“Μέ ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί κατά τήν κρίσιν αὐτῆς διά θέματα μείζονος ἐκκλησιαστικῆς σημασίας συγκαλεῖται ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καί λειτουργεῖ ὡς Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικόν Δικαστήριον δικάζον παραπτώματα ἀποδιδόμενα εἰς Ἀρχιερεῖς τελεσιδίκως ἐπικυλασσομένου τῆς δυνατοτήτος τοῦ ἐκκληίου”...

(Ἀπό τό Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)»

Ἡ ἐφημερίδα «ΤΟ ΠΑΡΟΝ» στίς 16-4-1995 ἀναφέρει καί πιά πολλές λεπτομέρειες (ποιός πρότεινε καί εἰσηγήθηκε τά περί «ἱεροδικείου», ποιοί συνοδικοί ὑποστήριξαν τήν εἰσήγηση καί γιά τίς κινήσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στό Ὑπουργεῖο Παιδείας, το ΠΑΣΟΚ, ἀλλά καί τήν κ. Δήμητρα Λιάνη):

«ΣΕ ΝΕΑ ΟΞΥΝΣΗ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΔΙΑΛΛΑΞΑ ΤΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΩΝ

Πάθη... χωρίς Ἀνάσταση γιά τήν Ἐκκλησία

Ἐνῶ ἀρχίζει ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα...

Βοήθεια ἀπό τήν... Δήμητρα

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεῖμ καί οἱ σὺν αὐτῷ συνοδικοί Μητροπολίτες μέ πρόταση τοῦ Μητροπολίτη Θηβῶν καί Λεβαδεάς ἐπιχειροῦν νά συγκροτήσουν τό ἀνώτατον ἐκκλησιαστικό δικαστήριον, πού θά δικάζει τά λεγόμενα καί τά προσδιοριζόμενα ἀπό τήν σεραφειμικήν πλειοψηφία “παραπτώματα” ἀρχιερέων καί θά ἐκδίδει τελεσίδικες ἀποφάσεις, γιά τίς ὁποῖες παρέχεται στούς καταδικαζόμενους τό δικαίωμα τοῦ “ἐκκληίου” τῆς προσφυγῆς στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (συνεδρία Πέμπτης 6 Ἀπριλίου) νά ζητηθεῖ ἀπό τήν κυβέρνησις ἡ τροποποίηση τοῦ νόμου περί ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων (Ν.5383/32), ὥστε ἡ Ἱεραρχία νά λειτουργεῖ ὡς ἀνώτατο ἐκκλησιαστικό δικαστήριον, ἐλήφθη μέ τήν πίεση τοῦ κ. Σεραφεῖμ καί μέ τήν εἰσήγηση τοῦ Μητροπολίτη Θηβῶν καί Λεβαδεάς κ. Ἱερωνύμου Λιάπη, ὁ ὁποῖος ἐνῶ προέρχεται ἀπό τόν κύκλο τῶν ὀργανώσεων “Ζωή” κ.λπ. τώρα ἔχει συνδεθεῖ καί ἐργάζεται στενά μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπον. Σχετικά ἀναφέρεται ὅτι στήν ὑποστήριξη τῆς πρότασης γιά τήν λειτουργία τοῦ “ἱεροδικείου” διακρίθηκαν ἐπίσης οἱ συνοδικοί Μητροπολίτες Ἡλείας κ. Γερμανός Παρασκευόπουλος καί Κερκύρας κ. Τιμόθεος Τριβιζᾶς, ὁ ὁποῖος μέ τήν εὐνοίαν τοῦ κ. Σεραφεῖμ εἶχε πολλά χρόνια ὑπηρετήσει, πέντε χρόνια ὡς γραμματέας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τρία χρόνια ὡς ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Δημοσιογραφικές πληροφορίες ἀνα-

φέρουν ότι ο Αρχιεπίσκοπος και οι συνεργάτες του κινούνται έντονα προς το Υπουργείο Παιδείας, αλλά και προς το ΠΑΣΟΚ και την κ. Δήμητρα Λιάνη-Παπανδρέου, για να επιτύχουν την τροποποίηση του νόμου 5383/32 για να λειτουργήσει το λεγόμενον ανώτατο έκκλησιαστικό δικαστήριο και για να καταργηθεί διάταξη του νόμου 1700/67 ώστε να απαγορευθεί η παρουσία δικηγόρων ως συνηγόρων των κατηγορούμενων αρχιερέων.

Για να εξασφαλισθεί μάλιστα η υποστήριξη της κ. Δήμητρας Λιάνη-Παπανδρέου, ο Αρχιεπίσκοπος και οι συνεργάτες του έχουν κινητοποιήσει και πάλι τον Αρχιεπίσκοπο κ. Τιμόθεον Ήλιάκη, ο οποίος αν και κληρικός περιορισμένων προσόντων (κληρικός Γ' κατηγορίας - όπως αναφέρει η ειδική έκδοση "Δίπτυχα της Εκκλησίας της Ελλάδος 1995", σελ. 614) εμφανίζεται να συνδέεται στενά με την οικογένεια Λιάνη, να επηρεάζει άμεσα το πρωθυπουργικό περιβάλλον για κατευθύνσεις και επιλογές επί θεμάτων έκκλησιαστικής πολιτικής και να προσφέρει τις ποικίλες πνευματικές υπηρεσίες του...»

Είναι χαρακτηριστικές από το πιο πάνω δημοσίευμα οι κινήσεις αγωνίας προς τις εξουσίες και παρεξουσίες έκ μέρους του Αρχιεπισκόπου. Επίσης και άλλο χαρακτηριστικό είναι η προσπάθεια να τροποποιηθεί άρθρο του Νόμου Τρίτη για να απαγορεύεται «η παρουσία δικηγόρων ως συνηγόρων των κατηγορούμενων αρχιερέων» για να είναι οι τρεις δωκόμοι μητροπολίτες εύκολη λεία στα χέρια των δικτών τους Αρχιερέων.

Οι άπεγνωσμένες αυτές προσπάθειες μέχρι το τέλος του Απριλίου, παρά το ότι ο Αρχιεπίσκοπος και οι περ

αυτόν κτύπησαν πολλές πόρτες, δεν βρήκαν ανταπόκριση στην πολιτεία, γι' αυτό δεν επιχειρήθηκε καν να αποσταλεί έγγραφο από την ΔΙΣ πού να ζητάει νομική κατοχύρωση του «ιεροδικείου». Αυτό αποκαλύπτει το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» (27-4-1995). Επίσης ο δημοσιογράφος διαβεβαίωνε ότι «ο έκλπων Γ. Λιλαΐος, ειδικός νομικός σύμβουλος της Εκκλησίας, σε αποκλειστική συζήτηση πού είχαμε μαζί του λίγο πριν από το θάνατό του, μ' είχε διαβεβαιώσει ότι η απόφασή της ΔΙΣ πάσχει νομικώς». Δικαιολογοῦσε μάλιστα την άποψη αυτή λέγοντας: «Δέν είναι δυνατό να υπάρξει νόμος πού να μετατρέπει την Ίεραρχία σε ιεροδικείο, χωρίς να εξασφαλίζει τά στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα των κατηγορουμένων».

Αλλά ἄς ἔλθουμε τώρα στό Συμβούλιο της Ἐπικρατείας (Σ.τ.Ε.). Τό Σ.τ.Ε., μέ ὅλες τίς συνεχόμενες ἀναβολές, καθυστέρησε τουλάχιστον δύο χρόνια γιά νά κρίνει ὅλα τά θέματα πού ἀφοροῦσαν τήν δεύτερη προσπάθεια ἐκτοπίσεως τῶν τριῶν μητροπολιτῶν, Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου, Ἀττικῆς Νικοδήμου καί Λαρίσης Θεολόγου, ἀπό τήν μητρόπολή τους στήν ὁποία κανονικά καί νόμιμα ἀνήκαν. Αὐτό τό χρονικό διάστημα ἐκμεταλλεύτηκε ἡ ὁμάδα περί τόν Αρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ γιά νά προχωρήσει σέ τετελεσμένα γεγονότα. Ὄταν λοιπόν ἔφτασε ἡ ἡμερομηνία ἐκδίκασης ἀπό τήν Ὀλομέλεια τοῦ Σ.τ.Ε., στίς 13-10-1995, εἶχαν συσσωρευτεῖ συνολικά 29 προσφυγές γύρω ἀπό τό ἐκκλησιαστικό πρόβλημα. Πιο συγκεκριμένα ἀφοροῦσαν:

-Τήν ἄρση τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας (ἀπό τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τό ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας -ἐπιβλή-

θηκε στις 10-8-1993- προβλήθηκε πρός τόν 'Υπουργό Παιδείας Φατούρο ως ποινή καί γι' αυτό ζητήθηκε από αυτόν, προφορικά, χωρίς χαρτί επίσημο της Συνόδου, έκδοση διαταγμάτων έκπτώσεως των τριών μητροπολιτών από τις μητροπόλεις τους. (3 προσφυγές των 3 αυτών Μητροπολιτών)

-Τήν ακύρωση των διαταγμάτων έκπτώσεως των τριών μητροπολιτών. Τα διατάγματα αυτά στιγματίστηκαν από πλήθος Αρχιερέων ως παράνομα. Έκφράσθηκε δημόσια ο φόβος ότι ο έκαστοτε Αρχιεπίσκοπος με μία μικρή ομάδα ιεραρχών που μετέχουν στη Διαρκή 'Ιερά Σύνοδο θά μπορούν να επιβάλλουν «επιτίμια άκοινωνησίας» σε όποιον είναι ανεπιθύμητος και να ζητούν από τόν 'Υπουργό Παιδείας να τόν εκβάλει με έκδοση Προεδρικού Διατάγματος χωρίς να προηγούνται έκκλησιαστικά δικαστήρια που θά κρίνουν τό θέμα στην ουσία του.

Πέρα από τις διαμαρτυρίες των μητροπολιτών, 9 από αυτούς (τά όνόματά τους τά έχουμε ήδη αναφέρει) προσέφυγαν μαζί με τούς τρεις μητροπολίτες γιά τήν ακύρωση των παράνομων διαταγμάτων. Έξ αίτίας του θανάτου του Κονίτσης Σεβαστιανού τελικά δικάστηκαν οί 8 προσφυγές (8+3 προσφυγές των τριών μητροπολιτών+1 Προσφυγή Λαρισαίων πολιτών κατά του διατάγματος του Λαρίσης Θεολόγου)

-Άλλες δυό προσφυγές άφορούσαν τήν ακύρωση της έκλογής των μητροπολιτών Παντελεήμονος Μπεζενίτη και 'Ιγνατίου Λάππα γιά τις μητροπόλεις Άττικής και Λαρίσης (2 προσφυγές)

-Επίσης οί τρεις μητροπολίτες άλλα και κάτοικοι διαφόρων μητροπόλεων αναγκάσθηκαν να προσβάλουν τήν νομιμότητα 8 μητροπολιτών (καί αυ-

τών τά όνόματά τους τά έχουμε αναφέρει) που άυθαίρετα ο Αρχιεπίσκοπος εξέλεξε σταδιακά (δυστυχώς τό Σ.τ.Ε. καθυστέρησε τόσο να έκδικάσει τις προσφυγές, ώστε έδωσε στον Αρχιεπίσκοπο τήν εύχέρεια χρόνου να συνεχίζει τήν άυθαιρεσία με παράνομες έκλογές) (8 Προσφυγές).

-Αίτηση άκυρώσεως όμως είχε γίνει και γιά τήν τοποθέτηση του Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ ως τοποτηρητή στην Άττική και γιά τήν προηγούμενη τοποτηρητεία του «Μεγάρων» Βαρθολομαίου (1+1 προσφυγές)

-Παρόμοιες αίτήσεις και γιά τις 2 τοποτηρητέες ακόμα (του «Θεσσαλιώτιδος» Κλεόπα και του Φθιώτιδος Δαμασκηνού) στη Λάρισα (πέρα από τις προηγούμενες που είχαν όλες άκυρωθεί από τό Σ.τ.Ε.) (1+1 προσφυγές).

Τά δύο νομικά έπιχειρήματα σε όλες αυτές τις προσφυγές με πολύ λίγα και απλά λόγια ήταν τά παρακάτω:

1) Μετά τήν 1028/93 Απόφαση της Όλομέλειας του Συμβουλίου της Έπικρατείας οί τρεις ήταν νόμιμοι μητροπολίτες στις έδρες τους. Ένας μητροπολίτης χάνει τήν έδρα του μόνο μετά από τελεσίδικο έκκλησιαστικό δικαστήριο στο όποίο του επιβάλλεται ή ποινή της καθαίρεσης ή της έκπτωσης από τήν μητρόπολή του. Μόνον σε αυτή τήν περίπτωση ο 'Υπουργός Παιδείας υποχρεώνεται να έκδώσει Προεδρικά Διατάγματα έκπτώσεως των μητροπολιτών από τις μητροπόλεις τους.

Έδώ έκκλησιαστικό δικαστήριο δέν συγκροτήθηκε καν έναντίον των τριών μητροπολιτών. Επιβλήθηκε επιτίμιο άκοινωνησίας από τή Διαρκή 'Ιερά Σύνοδο ποινή άνύπαρκτη από τούς Κανόνες της Έκκλησίας και τούς Νό-

μους του Κράτους, χωρίς να απαγγελθεῖ κατηγορία και χωρίς να μεσολαβήσουν ανακρίσεις και ἐκκλησιαστικά δικαστήρια. Παρ' ὅλα αὐτά ἐκδόθηκε τὸ παράνομο Διάταγμα.

2) Ὡς νόμιμοι οἱ τρεῖς μητροπολίτες ἔπρεπε νὰ μετέχουν στὰ διοικητικά σώματα τῆς Ἐκκλησίας (ΔΙΣ, ΙΣΙ). Ἡ ἀρχιεπισκοπικὴ ἐπιλογή νὰ μὴ μετέχουν οἱ τρεῖς σ' αὐτά ἔκανε μὴ νόμιμὴ τὴ σύνθεσή τους καὶ ἄρα ἀκυρώτεες τὶς ἀποφάσεις τους (π.χ. οἱ ἐκλογές Παντελεήμονος Μπεζενίτη καὶ Ἰγνατίου Λάππα καὶ οἱ ἄλλες 8 ἐκλογές πού δὲν μετέιχαν στὴ σύνθεση τῆς Ἱεραρχίας οἱ τρεῖς νόμιμοι μητροπολίτες ἔπρεπε νὰ ἀκυρωθοῦν ὅλες).

Ἡ διάσκεψη ἔγινε 4 μῆνες μετὰ τὴν ἐκδίκηση (20, 21-2-1996) καὶ 4 μῆνες περὶπου μετὰ τὴ διάσκεψη βγήκε ἡ ἀπόφαση (14-6-1996).

Πρὶν γίνουν ὅμως αὐτά, δυστυχῶς, ὅπως ἀναφέρει ἡ ἐφημερίδα «Τὸ Παρόν» (12-11-1995), πραγματοποιήθηκε στὴν Ἐκάλη μυστικὴ σύσκεψη τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Σ.τ.Ε. Μποτόπουλου πρὸ τῆς διάσκεψης καὶ τῆς ἐκδοσης τῆς ἀπόφασης τῆς Ὀλομέλειας τοῦ Σ.τ.Ε. γιὰ τὶς παραπάνω 29 ὑποθέσεις πού ἀναφέραμε. Σ' αὐτὴν τὸ δημοσίευμα παρουσιάζει νὰ πρωτοστατεῖ ἡ κα Λιάνη μετὰ τὴν παρουσία τοῦ π. Τιμοθέου Ἡλιάκη καὶ τοῦ μητροπολίτου Ἰωνίας Κωνσταντίνου ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε προσφυγὴ ἐκκρεμῆς πρὸς τὸ Σ.τ.Ε. Μιὰ σαφὴς λοιπὸν παρέμβαση τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, σὲ ἀνώτατο βαθμὸ (Πρωθυπουργοῦ), στὴν δικαστικὴ ἐξουσία καὶ αὐτὴ σὲ ἀνώτατο βαθμὸ (Πρόεδρος Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας). Δεῖτε λοιπὸν τὰ ἀποκαλυπτικά στοιχεῖα πού δημο-

σιεύει ἡ ἐφημερίδα καὶ ἀποδεικνύουν τὴν παρέμβαση στὴν Δικαιοσύνη.

«Μυστικὴ σύσκεψη στὴν Ἐκάλη γιὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ μετὰ τὴν Δήμητρα

Γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχει καμιά ἀμφιβολία ποιὸς κυβερνᾷ αὐτὸν τὸν τόπο, τὸ “ΠΑΡΟΝ” ὡς ἀποκαλύπτει σήμερα ὅτι πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες πραγματοποιήθηκε στὴν Ἐκάλη μυστικὴ σύσκεψη γιὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ πρόβλημα καὶ μάλιστα ἐν ὄψει τῆς ἀπόφασης πού πρόκειται νὰ ἐκδοθεῖ ἀπὸ τὴν Ὀλομέλεια τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ ὁποία σύμφωνα με ὅλες τὶς ἐνδείξεις θὰ δικαιοῦται καὶ πάλι τοὺς “3” Μητροπολίτες, Νικόδημο, Θεολόγο καὶ Κωνσταντῖνο.

Τὸ τραγικὸ στὴν σύσκεψη αὐτὴ, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε ὑπὸ τὴν προεδρία τῆς κ. Δήμητρας Λιάνη, εἶναι ὅτι ἔλαβε μέρος ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κ. Μποτόπουλος, ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Χριστινάκης καὶ, τὸ ἀκόμη τραγικότερο, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ “πνευματικὸς” τῆς Δήμητρας Τιμόθεος Ἡλιάκης καὶ ὁ “προστατευόμενός”!! τοῦ Μητροπολίτη Ν. Ἰωνίας, πού ἐξελέγη Μητροπολίτης μετὰ τὴν ἐπικροΐτησή τοῦ “ἐπιγείου πνεύματος Δήμητρα”...

Γιὰ τὴν σύσκεψη αὐτὴ βέβαια δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ἡ δικαιολογία πού προβάλλει συνήθως ἡ κ. Λιάνη, ὅτι δηλαδή προήδρευσε ὁ πρωθυπουργὸς (τὸ ἀκούσαμε καὶ αὐτὸ στὴν περιβόητη συνέντευξη), ὅταν μάλιστα δὲν ἐκδόθηκε καμιά ἀνακοίνωση.

Πάντως στὴν σύσκεψη αὐτὴ, στὴν ὁποία ὅπως εἶδαμε συμμετεῖχαν σπιζόμενοι καὶ μὴ τῆς “αὐλῆς” - νὰ σημειωθεῖ ὅτι δὲν ἔλαβαν μέρος οὔτε ὁ ὑπουργὸς παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ κ. Ἀντ. Λιβάνης, οὔτε οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ Δικαιοσύνης κ. Γιάννης Ποττάκης καὶ Θρη-

σκευμάτων Γ. Παπανδρέου- έπιβεβαίωθηκε “ποιός κυβερνά τον τόπο”...»

Τό δημοσίευμα αναφέρει ρητά ότι η μυστική σύσκεψη έγινε «έν όψει τής απόφασης πού πρόκειται νά έκδοθεϊ από τήν Όλομέλεια του Συμβουλίου τής Έπικρατείας», μέ σαφή σκοπιμότητα τον έπηρεασμό τής Δικαιοσύνης κατά των τριών μητροπολιτών. Όταν μετά μιά έβδομάδα ό Πρόεδρος του Σ.τ.Ε. διέψευσε τήν είδηση, ή έφημερίδα επέμεινε δίνοντας και περισσότερα στοιχεία για τή μυστική σύσκεψη. Δείτε τό ΠΑΡΟΝ 19.11.95, άριθ. φύλλου 158:

«Μέ τήν διάταξη Κακλαμάνη θά δώξουν τούς “3” Μητροπολίτες

Κι όμως ή σύσκεψη στην Έκάλη για τό έκκλησιαστικό έγινε...

Μέ τήν νομική φόρμουλα Κακλαμάνη, μέ τήν όποία έκδώχθηκε από τον Μητροπολιτικό θρόνο τής Κεφαλονκας τό 1982 ό τότε Μητροπολίτης Προκόπιος, θά έπιχειρήσει ή σημερινή ήγεσία τής Έκκλησίας νά βγάλει μέσα από τά πόδια της τούς τρεις ...άνυπότακτους Μητροπολίτες Νικόδημο, Θεολόγο και Κωνσταντίνο, στην περίπτωση πού ή αναμενόμενη απόφαση τής Όλομέλειας του Συμβουλίου Έπικρατείας τούς δικαιώσει, χαρακτηρίζοντας άντισυνταγματικές τίς ποινές πού έχει επιβάλει ή Έραρχία.

Τήν αναζήτηση αύτής τής λύσης, και ή όποία -κατά τήν άποψή τους- θά τερματίσει τήν έκκρεμότητα στην όποία ζουν οι υπό αίρεση Μητροπολίτες Άττικής Παντελεήμων και Ζακύνθου Χρυσόστομος, είχε στόχο ή άτυπη σύσκεψη πού έγινε τήν Δευτέρα και στην όποία πήρε μέρος ό Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ, ό έμπιστος άνθρωπος του Μητροπολίτης Ιωαννίνων Θεόκλητος και ό διαδεχθείς τον άείμνηστον Γ. Λιλαΐο, νομικός σύμβουλος τής Έκκλησίας κ. Χριστινάκης.

Κι όμως έγινε...

Στό μεταξύ ό πρόεδρος του Συμβουλίου Έπικρατείας κ. Βασ. Μποτόπουλος μέ έπιστολή του διαψεύδει ότι παραβρέθηκε σέ σύσκεψη στην Έκάλη για τό έκκλησιαστικό, χαρακτηρίζει δέ τήν άνάμειξη του όνόματός του ως προσβλητική και συκοφαντική και είλκρινά δέν καταλαβαίνουμε τί έννοεί μ' αύτούς τούς χαρακτηρισμούς. Ός προς τούς στόχους του δημοσιεύματος, ότι μέσω αύτου έπιδιώκαμε νά έπηρεάσουμε τήν κρίση του Δικαστηρίου, ό κ. Μποτόπουλος δέν θά έπρεπε ούτε καν νά τό σκεφθεϊ. Μας γνωρίζει πολύ καλά και ξέρει πόσο τον σεβόμαστε...

Η έπιστολή του προέδρου του Συμβουλίου Έπικρατείας έχει ως έξης:

“Στό φύλλο τής 12.11.1995 τής έφημερίδας σας “Τό Παρόν” καταχωρίστηκε άνώνυμο δημοσίευμα μέ τον τίτλο “Μυστική σύσκεψη στην Έκάλη για τό έκκλησιαστικό μέ τήν Δήμητρα”, στο όποιο άναμηνύεται τό όνομά μου. Τό περιεχόμενο του δημοσιεύματος, κατά τό μέρος πού μέ άφορά, είναι όλωσδιόλου ψευδές, προσβλητικό και συκοφαντικό. Είναι δέ κακόβουλο και από τήν άποψη ότι προφανώς άποβλέπει, έστω και άν, βέβαια, δέν μπορεί νά έπιτύχει, νά επηρεάσει τήν κρίση ή νά διαβάλλει έκ των προτέρων τήν απόφαση τής Όλομελείας του Συμβουλίου τής Έπικρατείας σέ σχέση μέ τήν ύπόθεση των τριών Μητροπολιτών πού βρίσκεται υπό διάσκεψη στο δικαστήριο. Ένόψει αύτων καλεΐσθε ήδη νά άποκαταστήσετε τήν αλήθεια άνασκεύαζοντας τό ψευδές δημοσίευμα όπως έχετε ήθική και νομική ύποχρέωση”.

Σημειώνεται ότι σέ διάψευση είχε προχωρήσει τό βράδυ τής Κυριακής και ό κυβερνητικός εκπρόσωπος, χωρίς μά-

λιστα νά ἔχει ὑποβληθεῖ καμιά ἐρώτηση. Αὐτή ἡ ἀντίδραση δείχνει πόσο ἐνόχλησε καί ἀνησύχησε τό δημοσίευσμά μας. Κι αὐτό εἶναι πού ἐνισχύει τίς πληροφορίες μας ὅτι ἡ σύσκεψη ἔγινε.

Ὁ κ. πρόεδρος τοῦ Σ.τ.Ε. πέρασε ἀπό τήν κεντρική πύλη καί σέ λίγη ὥρα τόν ἀκολούθησε ὁ καθηγητής δικηγόρος τῆς ἐκκλησίας. Μέσα στήν βίλα ἦταν, ἤδη, ὁ ἀρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ἡλιάκης, πού συνόδευε τόν Μητροπολίτη τῆς Νέας Ἰωνίας Κωνσταντῖνο Φαραντάτο.

Ἐάν ἡ ταυτόχρονη αὐτή ἐπίσκεψη ὀφείλεται σέ σύμπτωση, τότε ἔχει δίκιο νά διαμαρτύρεται ὁ κ. Μποτόπουλος. Πάντως, δέν εἶναι σύμπτωση τό ὅτι τό ἐκκλησιαστικό πρόβλημα δημιουργήθηκε ἀπό τόν κ. Τιμόθεο, ὁ ὁποῖος γιά νά προωθήσει τόν κ. Φαραντάτο στήν μητροπολιτική καθέδρα, ἐπηρέασε τήν πρωθυπουργική σύζυγο καί ἐκείνη τούς ἐκκλησιαστικούς παράγοντες, γιά νά βροῦν τρόπο ἐκλογῆς ἀπό τήν Ἱεραρχία χωρίς τούς δικαιωθέντες ἀπό τήν δικαιοσύνη τρεῖς Μητροπολίτες. Ἔτσι, ἐκδόθηκαν τά παράνομα διατάγματα τῆς ἀπομακρύνσεώς τους καί ἀπό τότε τό ἐκκλησιαστικό πρόβλημα μπῆκε στήν πύο ὀξεία φάση του. Τώρα πού ἦλθε ἡ ὥρα τῆς κρίσεως στό Σ.τ.Ε. καί ἡ καρέκλα τοῦ κ. Φαραντάτου τρίζει, διότι ἡ ἀκύρωση τῆς ἐκλογῆς του εἶναι ὀλοφάνερη, ἐπειδή, δέν εἶναι εὐκολη καί ἡ ἐπανεκλογή του, ἀφοῦ ἐξελέγη μέ ἰσοψηφία καί μέτρησε ἡ ἀρχαιότητά του, ἡ μόνη λύση εἶναι ἡ διαμεσολάβηση καί πάλι τῆς Ἐκκλησίας.

Μᾶς κάνει ἐντύπωση πῶς ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μεθοδεύει καί ἄλλη παράνομη ἐνέργεια σέ περίπτωση πού οἱ τρεῖς δικαιωθοῦν ἀπό τό Σ.τ.Ε.: Πρόκειται γιά τόν νόμο τοῦ Κακλαμάνη πού προέβλεπε: α) ἐξάμνηνη διαθεσιμότητα

(ἐπιβάλλεται ἀπό τήν ΔΙΣ) καί, μετά τό ἐξάμνηνο, β) ἔκπτωση (καί αὐτή ἐπιβάλλεται ἀπό τήν ΔΙΣ) ἀπό τήν μητρόπολη. Ἐξάμνηνη διαθεσιμότητα εἶχε ἤδη ἐπιβληθεῖ στόν Λαρίσης Θεολόγο, προσβλήθηκε στό Σ.τ.Ε. καί ἐκεῖνος δικαιώθηκε πανηγυρικά μέ τήν 1028/93 ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας τοῦ Σ.τ.Ε.

Ἰδιαίτερη ἐντύπωση μᾶς κάνει ὅτι παρ' ὅλες τίς διαψεύσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Σ.τ.Ε. ἡ ἐφημερίδα ἐπιμένει ἐμφαντικά: «Κι ὅμως ἡ σύσκεψη στήν Ἐκκλησία γιά τό ἐκκλησιαστικό ἔγινε...»

Καί ἄλλες ἐπίσης ἐφημερίδες ἐπιβεβαίωσαν τήν μυστική συνάντηση Παπανδρέου-Μποτόπουλου μέ προτοστατοῦντες τήν κ^α Δήμητρα Λιάνη καί τόν ἀρχιμ. Τιμόθεο Ἡλιάκη. (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 22-3-96):

«Πιάνουν πάλι δουλειά...

μάγοι καί ἐξορκιστές

...Ἀκόμη, θεωρεῖται, παρά τό πῶς ὁ ἴδιος (Τιμόθεος Ἡλιάκης) τό ἀρνεῖται, ὅτι ἦταν ὁ καταλυτικός παράγοντας τῆς συνάντησης τῆς Δήμητρας Λιάνη μέ τόν πρόεδρο τοῦ Σ.τ.Ε. κ. Βασίλειο Μποτόπουλο καί τῆς μεταξύ τους συζήτησης γιά «λύση» τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος...

Γ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ»

Στήν ἐφημερίδα «Ἀπόφαση» (2-2-2005) ἡ κ^α Δήμητρα Λιάνη-Παπανδρέου δέν δέχεται τήν ἐμπλοκή της στή μυστική σύσκεψη, ἐπιβεβαιώνει ὅμως ὅτι: «ἦταν ἀπόφαση τῆς κυβέρνησης, τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου σέ συνεννόηση μέ τόν τότε πρόεδρο τοῦ Σ.τ.Ε. κ. Μποτόπουλο καί τόν μακαριστό ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ», ἐπιβεβαιώνοντας ἔτσι τήν παρέμβαση Παπανδρέου στήν ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας τοῦ Σ.τ.Ε.

Μετά τήν πρώτη μέρα διάσκεψης τῆς Ὀλομελείας τοῦ Σ.τ.Ε. (20-2-1996)

τόσο τὰ ἠλεκτρονικά ὅσο καί τὰ ἐν-τυπα ΜΜΕ μετέφεραν τήν βεβαιότητα ἐκκλησιαστικῶν κύκλων γιά δικαίωση τῆς πλευρᾶς τῆς διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας καί ὄχι τῶν τριῶν: (ΕΘΝΟΣ 21-2-96): «Υπέρ τῆς Ἐκκλησίας τό Σ.Τ.Ε.», (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 21-2-96): «Τό Σ.Τ.Ε. δικακώνει τήν Ἱερά Σύνοδο στό θέμα τῶν τριῶν μητροπολιτῶν», (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ 21-2-96): «ΧΩΡΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΩΝΥΜΙΚΟΙ», (ΕΣΤΙΑ 21-2-96): «ΤΟ Σ.Τ.Ε. ΑΠΕΡΡΙΨΕ ΤΑΣ 37 ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΤΩΝ 3 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ».

Μετά τή δεύτερη πλέον ἡμέρα τῆς διασκέψεως ὅλα τὰ ΜΜΕ ἀνακοίνω-ναν τήν ἔκβαση τῶν προσφυγῶν (ὅτι ἦταν κατά τῶν τριῶν μητροπολιτῶν). Περιέγραφαν ἐπίσης καί πολλές λε-πτομέρειες σέ σχέση μέ τόν ἀριθμό τῶν ὑπερψηφισάντων καί τῶν μειοψηφι-σάντων. Ἀνέφεραν μάλιστα καί λόγια καί δηλώσεις τῶν δικαστῶν γιά τήν ἔκβαση τῆς ὑποθέσεως πρὶν δημοσιευ-θεῖ ἡ ἀπόφαση. Δεῖτε τό παρακάτω δημοσίευμα (ΕΣΤΙΑ 22-2-96):

**ΤΟ Σ.Τ.Ε. ΑΠΕΡΡΙΨΕ
ΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ**

Τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας μέ ψήφους 16 ἔναντι 11 ἀπέρριψε χθές καί τās ὑπολοίπους προσφυγὰς τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν, δεχθέν ὅτι, ἐφ' ὅσον τό ἐπιβληθέν ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας δέν ἐλέγχεται ἀπό αὐτό, καί αἱ ὑπόλοι-ποι πράξεις τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλη-σίας καλῶς ἐπεβλήθησαν εἰς τούς τρεῖς Μητροπολίτας.

Ἡ ἰσχυρά μειονοψηφία τοῦ Συμβου-λίου τῆς Ἐπικρατείας, δώδεκα τήν πρώ-την ἡμέραν καί ἑνδεκα τήν δευτέραν, ὑπεστήριξε ἐντόνως μεταξύ ἄλλων καί τὰ ἑξῆς:

1. Τό ἐπιβληθέν ἐπιτίμιον τῆς ἀκοι-

νωνησίας ἔχει καί διοικητικές ἐπιπτώσεις καί συνεπῶς ἐπηρεάζει τὰ διοικητικά καθήκοντα τοῦ Μητροπολίτου. Κατά συνέπειαν ἡ πράξις ἐπιβολῆς του πρέπει νά θεωρηθῇ ἐκτελεστή διοικητική πράξις, ἡ ὁποία παραδεκτῶς προσβάλλεται εἰς τό Σ.Τ.Ε. καί ὑπόκειται εἰς ἀκυρωτικόν ἔλεγχον.

2. Προϋποθέσεις, αἱ ὁποῖαι περιορι-στικῶς τίθενται διά τήν παύσιν Μητρο-πολίτου, εἶναι τρεῖς: Ἐκπτώσις, ἰσόβιος ἀργία, καθαίρεσις. Καμμία ἀπό τās τρεῖς αὐτάς περπτώσεις δέν συνέτρε-ξεν ἐν προκειμένῳ καί συνεπῶς τὰ «ἀνα-κλητικά» (διαπιστωτικά) Π. Διατάγματα στεροῦνται παντελῶς νομίμου ἐρείσμα-τος.

3. Δέν ἐτηρήθη ἀπό τήν Δ. Ἱ. Σύνοδον κανεῖς ἀπολύτως δικονομικός κανὼν. Δέν ἀπεδόθη καί δὴ ἐγγράφως καμμία κατηγορία, δέν ὠρίσθη ἀνακριτής, δέν ἔγινεν ἀνάκρισις, δέν ἐξητάσθησαν μάρ-τυρες κατά τήν ἀνάκρισιν καί τήν ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν, δέν συνετάχθη πόρισμα, δέν ἐζητήθη ἡ ἀπολογία τῶν ἐγκαλουμένων κλπ. Ἀλλά καί ἐάν ἀκόμη ἤθελε κριθῇ ὅτι ἡ πράξις τῆς Δ.Ι.Σ. ἀπο-τελεῖ ἀπόφασιν πρωτοβαθμίου Δικα-στηρίου, καί πάλιν παραδεκτῶς ἀσκοῦν-ται αἱ αἰτήσεις ἀκυρώσεως τό πρῶτον ἐνώπιον τοῦ ΣΤΕ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρω-τικοῦ Δικαστηρίου θά δοθῇ εἰς τήν δημο-σιότητα ἐντός τῶν προσεχῶν ἡμερῶν. Ἦδη, ἀρκετοὶ Ἱεράρχαι, ἐκτός τῶν τρι-ῶν, ἐξέφρασαν τήν ἀνησυχίαν των διά τόν τρόπον κατά τόν ὁποῖον θά ἀπο-μακρύνωνται ἐκ τῆς θέσεώς των οἱ Μητροπολίται εἰς τό μέλλον. Ἀλλά καί εἰς τούς 9.000 κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψη-φίας τοῦ ΣΤΕ δημιουργεῖ δυσμενεστάτας συνεπείας. Σημεκωτέον ὅτι αἱ ἀποφάσεις

της Όλομελείας έλαμβάνοντο παλαιότερον έν όμοφωνία».

Τό παρακάτω δημοσίευμα (ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ 15-3-96) πού γράφει ή ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ άναφέρει πλήθος λεπτομεριών από τή μυστική (!) διάσκεψη της Όλομελείας του Σ.τ.Ε. Άναφέρεται επίσης και σέ έπερώτηση τριών βουλευτών της Ν.Δ. για τό πώς εξέλιχθηκε όλη ή έκδίκαση των προσφυγών, από τήν έπιλογή των δικαστών πού θα δικάζαν μέχρι και τήν παρωδία των διασκέψεων των δύο ήμερών και για τή διαρροή του άποτελέσματος των μυστικών (!) διασκέψεων στον τύπο από τήν πρώτη κι όλας μέρα. Προσέξετε όλες τίς λεπτομέρειες των καταγγελιών:

«ΦΟΒΕΡΕΣ ΚΑΤΑΠΕΛΙΞ 3 ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ Ν.Δ.

Μέ σειρά μεθοδεύσεων θυσιάστηκαν οί τρεῖς Έρωθυμικοί Μητροπολίτες «ΘΥΣΙΑΣΑΜΕ τούς τρεῖς μητροπολίτες για τή γαλήνη της Έκκλησίας και της Πολιείας»

ΤΑ λόγια αυτά άνήκουν σέ Δικαστικό έξερχόμενο της Όλομελείας του ΣτΕ, πού άπέρριψε μέ ψήφους 15 έναντι 12 τίς προσφυγές των τριών μητροπολιτών άνατρέποντας παλαιότερη όμόφωνη σχεδόν άπόφασί της και δεκάδες άλλες άποφάσεις των τμημάτων της, σύμφωνα μέ δημοσιεύματα του Τύπου, σέ έρώτησι πού κατέθεσαν χθές στη Βουλή οί βουλευτές της Ν.Δ. κ. κ. Ν. Κατσαρός, Νικ. Νικολόπουλος και Άπ. Άνδρουλάκος άπευθυνόμενη προς τόν ύπουργό Δικαιοσύνης.

Σύμφωνα μέ δημοσίευμα έφημερίδων, άναφέρουν οί έρωτώντες βουλευτές της Ν.Δ., «πολλοί δικαστικοί της πλειοψηφείας ή της μειοψηφείας άνέφεραν ότι περίμεναν ή Όλομέλεια του ΣτΕ να άπορ-

ρίψη τίς προσφυγές για τά έπιπία, αλλά δέν περίμεναν να άνατραπή ή άπόφασί του 1993». Άν ό λόγος του Δικαστού της πλειοψηφείας -τονίζουν- είναι άληθής, και για τί να μην είναι, παρατηρούν, άφοϋ ούτε διάψευσι ύπάρχει, δημιουργείται τεράστιο πρόβλημα νόμιμης λειτουργείας του Άνωτάτου Δικαστηρίου της χώρας.

Τό πρόβλημα, συνεχίζουν, γίνεται άκόμη όξύτερο, αν άνταποκρίνονται στην άλήθεια και τά άκόλουθα καταπληκτικά και άπίστευτα όπως:

-Προλογίζοντας (!!!) τήν ύπόθεση ό πρόεδρος είπτε: «Τώρα έχουμε μεγάλα έθνικά θέματα. Δέν πρέπει να δημιουργούμε προβλήματα στην Έκκλησία»!!! Μέ τήν είσήγησή του αυτή, τονίζουν οί έρωτώντες βουλευτές της Ν.Δ., πρό της είσηγήσεως του είσηγητου άποσκοπούσε στό να προκαταλάβη τούς συμβούλους και να έπιβάλει τήν άπόφασί πού εκείνος ήδη είχε λάβει και τήν όποία έγνώριζαν ήδη και τήν διατυμπάνιζαν οί εκπρόσωποι της Έκκλησίας.

-Άλλος Δικαστικός πού άνήκε στην μειοψηφία δήλωσε σέ δημοσιογράφο ότι μετά, τήν κατά τήν άποψη του άδικη, αυτή άπόφαση, έπιβεβαιώνονται οί φόβοι του ότι υπό ένα καθεστώς έξουσίας δέν έπιτρέπεται σέ νοήμονες άνθρώ-

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Διμηνιαίο Δελτίο

Έκκλησιαστικής Ένημέρωσης

Κωδικός 2360

Ίδιοκτήτης-Έκδότης

ό Άρχιμανδρίτης

Ειρηναίος Μπουσδέκης

Διεύθυνση

190 11 Αύλων-Άττικής

Τυπογραφείο Κωνσταντίνου Σανιδά

Ίωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

πους νά ἔχουν αἰσιοδοξία οὔτε ἐλπίδα διεξόδου». Αυτό βεβαίως, τονίζουν, σημαίνει ὅτι ἔχουμε ἄμεση ἐπιρροή καί πίεση τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως στήν Συνταγματικά ἀνεξάρτητη Δικαιοσύνη.

-Προηγήθηκαν τῆς 13-10-95, πού συνεζητήθη ἡ ὑπόθεση, μερικές ἀναβολές τῆς συζητήσεως τῶν προσφυγῶν τῶν τριῶν μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖες δέν ἔπεισαν κανένα γιά τή βασιμότητα τῶν λόγων τῆς ἀναβολῆς, ἀντίθετα δημιουργήσαν σοβαρές ὑπόνοιες ὅτι ἀνεζητεῖτο ἡ ἐπίτευξι «κατάλληλης» σύνθεσης γιά τήν ἐπιτυχία ἐπιδιωκόμενης ἀποφάσεως.

-Κατά τή δικάσιμο τῆς 13-10-95 διαφοροποιήθηκε ἡ σύνθεση τοῦ Δικαστηρίου ἀπό ἐκείνη πού εἶχε ἀρχικά ὀρισθεῖ ὡς ἑξῆς:

*Δέν μετέσχον οἱ τρεῖς ἀντιπρόεδροι κ. κ. Δ. Μαργαρίτης, Π. Δεκλερῆς, Α. Μαρίνος.

*Δέν μετέσχε ὁ τακτικός σύμβουλος κ. Ἰ. Τζεβελεκάκης.

*Δέν μετέσχε ὁ πρῶτος ἀναπληρωματικός σύμβουλος κ. Χ. Γεραρῆς.

*Δέν μετέσχε ὁ δεύτερος ἀναπληρωματικός σύμβουλος κ. Σ. Σαρηβαλάσης.

*Δέν μετέσχε ὁ τακτικός σύμβουλος κ. Σ. Ρίζος καί ἀντ' αὐτῶν μετεῖχαν οἱ ἀναπληρωματικοί κ.κ. Σ. Χαραλαμπίδης, Γ. Παναγκωτόπουλος, Ν. Ντούβας, Σ. Καραλῆς καί Κ. Μενουδάκος.

-Κατά τή διάσκεψι τήν 20-2-96, ἐνῶ ὁ εἰσηγητής διάβαζε κάθε ἕνα ἀπό τούς λόγους ἀκυρώσεως ὁ πρόεδρος γιά νά προκαταλάβῃ τή γνώμη τῶν ἄλλων δικαστῶν, παρενέβαινε καί προτοῦ νά τελειώσῃ ὁ εἰσηγητής ἐκεῖνος ἔλεγε «ἀβάσιμος». Κάπου οἱ νόμοι καί οἱ γραφές λέγουν -ἐπισημαίνουν οἱ βουλευτές τῆς Ν.Δ.- ὅτι ὁ πρόεδρος ψηφίζει τελευταῖος γιά νά μὴν ἐπηρεάζει τούς λοιπούς Δι-

καστές!! Ἡ μήπως -ἀναφέρουν- αὐτό δέν ἰσχύει γιά τό ΣτΕ;

-Ἐνῶ τήν 20-2-96 δέν εἶχε τελεώσῃ ἡ διάσκεψις καί ἐσυνεχίζετο ἀκόμη μάλιστα καί ἐπανελήφθη καί τήν ἐπόμενη μέρα 21-2-96, τά ΜΜΕ τήν νύκτα τῆς 20-2-96 μετέδιδαν τό ἀποτέλεσμα καί ἔτσι παραβιάστηκε ἡ μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας, διέρρευσε δέ σκοπίμως τό ἀποτέλεσμα καί ἀνακοινώθηκε προφανῶς ἀπό ἐκείνους πού τό ἐπεδίωκαν καί τό ἀνέμεναν, καί αὐτό γιά νά σταθεροποιηθῇ ἡ ἐμπνευθεῖσα πλειοψηφία καί νά μὴν ἀνατραπῇ τήν ἐπομένη πού συνεζητοῦντο συναφεῖς ὑποθέσεις.

Τά γεγονότα αὐτά καταδεικνύουν ἀναμφισβήτητα -καταγγέλλουν- μία ἀπαράδεκτη μεθόδευσι ἀντίθετη στό Σύνταγμα καί τούς νόμους τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία κλονίζει τά θεμέλια τοῦ κράτους δικαίου, καί ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ἡ Πολιτεία μας, καί τήν μεταβάλλει σέ ἀναρχούμενη Πολιτεία, στήν ὁποία ὑπερσχύει τό δίκαιο, τό συμφέρον καί ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀσκοῦντος τήν ἐξουσία.

Κατόπιν τούτου οἱ ἐρωτῶντες βουλευτές τῆς Ν.Δ. ζητοῦν νά πληροφορηθοῦν ἀπό τόν ὑπουργό Δικαιοσύνης:

-Πῶς ἀντιμετωπίζει ἐκεῖνος καί ὡς ὑπουργός καί ὡς καθηγητής Πανεπιστημίου τήν δημόσια παραδοχή τοῦ συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας περί θυσίας τῶν τριῶν μητροπολιτῶν, πού μέ ἄλλες λέξεις σημαίνει ὅτι δέν τούς ἀπεδόθη τό δίκαιον χάριν σκοπιμοτήτων, καί ἂν σκέπτεται νά ἐρευνήσῃ τήν ἀλήθεια τοῦ δημοσιεύματος καί νά ἀσκήσῃ τά νόμιμα κατά τῶν παρανομησάντων.

-Πῶς ἀντιμετωπίζει τή σαφῆ παραβίασι τοῦ ἀρθρ. 301 πάρ. 3 Πόλ. Δκ. πού ἐφαρμόζεται καί στό ΣτΕ ἀπό τόν πρόεδρο τοῦ ΣτΕ μέ τόν «πρόλόγο» του καί κυρίως μέ τήν ἔκφρασι τῆς γνώμης του

καί τίς ψήφους του μέ τό χαρακτηρισμό «άβάσιμος» γιά ἕναν ἕκαστο λόγο τῆς προσφυγῆς πρό τῆς ψηφοφορίας ὄλων τῶν ἄλλων Δικαστῶν τῆς συνθέσεως τοῦ Δικαστηρίου καί ἂν σκέπτεται νά ἐρευνήσῃ τήν ἀλήθεια τοῦ δημοσιεύματος καί νά ἐνεργήσῃ τά νόμιμα.

-Γιά ποιούς λόγους διαφοροποιήθηκε ἡ σύνθεσι τοῦ Δικαστηρίου κατά τή δικάσιμο τῆς 13- 10-95 ἀπό ἐκείνη πού εἶχε ἀρχικά ὀρισθεῖ ὡς πρός ἕνα ἕκαστο τῶν ἀντικατασταθέντων προέδρων καί συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας.

-Ποιοί λόγοι ἐπέβαλαν τίς γενόμενες ἀναβολές πρό τῆς δικασίμου τῆς 13- 10-95;

-Ποιά μέτρα σκέπτεται νά λάβῃ γιά τήν παραβίαση τῆς μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας πού καθιστᾷ ἄκυρη τή διαδικασία, τή νύχτα τῆς 20-2-95, ἐνῶ δέν εἶχε ὀλοκληρωθεῖ ἡ διάσκεψι, ἡ ὁποία συνεχίσθηκε καί τήν ἐπομένη μέ ἄλλες ἀπόλυτα συναφεῖς προσφυγές τῶν ἱδίων διαδίκων, καί τί σκέπτεται νά πράξῃ καί

-Πῶς σκέπτεται νά προστατεύσῃ τό θεσμό τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς χώρας ἀπό διαδικασίες καί ἐνέργειες πού ἀποτελοῦν σαφῆ παραβίασι τοῦ Συντάγματος καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους;»

Καί ἄλλες ἐφημερίδες ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 8-3-1996: Ἀντεπίθεσι τῶν «Ἱερωνυμικῶν» ἀλλά καί (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ 8-3-96 ἐπαναλαμβάνουν τόσο τήν πολιτειακή ἐπέμβασι τοῦ Πρωθυπουργοῦ Παπανδρέου στόν Πρόεδρο τοῦ Σ.τ.Ε. Μποτόπουλο, ὅσο καί τίς ἀντιδράσεις τῶν τριῶν μητροπολιτῶν. Δεῖτε τό δεύτερο αὐτό δημοσίευμα:

«**ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΩΝΥΜΙΚΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΤΑΠΕΛΛΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΣτΕ**

ΣΚΑΝΔΑΛΟ πρώτου μεγέθους διέπραξε ὁ κομματικός πρόεδρος τοῦ Συμ-

βουλίου Ἐπικρατείας Βασ. Μποτόπουλος, ὅπως καταγγέλλουν οἱ τρεῖς Ἱερωνυμικοί Μητροπολίτες Ἀττικῆς Νικόδημος, Λαρίσης Θεολόγος καί Θεσσαλίας Κωνσταντῖνος. Σύμφωνα μέ τίς καταγγελίες τους ἐπεσκέφθη πέρσι στήν Ἐκάλη τόν τότε πρωθυπουργό Ἀνδρέα Παπανδρέου καί συζήτησε μαζί του τό ἐκκλησιαστικό θέμα πού τοὺς ἀφοροῦσε, καί τοι ἐκκρεμοῦσε ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου σχετική προσφυγή τους γιά τίς Μητροπόλεις τους...

Στή συζήτηση, μάλιστα, ἐκείνη παρίσταντο, σύμφωνα μέ τήν καταγγελία, καί δικηγόροι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καί ἄλλοι παράγοντες...

Τό θέμα ἔχει προκαλέσει ἀναστάτωσι στοὺς ὁπαδούς τῶν τριῶν Ἱερωνυμικῶν Μητροπολιτῶν, καθὼς εἶναι ἀπαράδεκτο καί ἀντιδικονομικό νά ἐπισκέπτεται πρόεδρος ἀνωτάτου δικαστηρίου τόν πρωθυπουργό τῆς χώρας καί νά συζητᾷ μαζί του μία ἐκκρεμὴ δικαστικὴ ὑπόθεσι, ἡ ὁποία, τελικά, κατέληξε ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τῆς Ἐκκλησίας καί κατὰ τῶν Μητροπολιτῶν, ἀφοῦ καί οἱ τρεῖς ὡς ἄνω Μητροπολίτες τέθηκαν ὀριστικά καί ἀμετάκλητα ἐκτός τῶν Μητροπόλεων τους ἀπὸ τό Δικαστήριον. Καί, τοῦτο, παρὰ τήν ἀντίθετη προηγούμενη νομολογία τοῦ ΣτΕ, πού προκάλεσε δυσμενεῖς ἐντυπώσεις, ἀφοῦ ἄλλα εἶχε κρίνει τότε καί ἄλλα ἔκρινε πρὶν 15 μέρες ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος! Φαίνεται ὅτι ἡ παρέμβασι τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου στόν «ἡμέτερο» Μποτόπουλο εἶχε θετικὰ ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Πέραν αὐτοῦ, οἱ τρεῖς Μητροπολίτες μέ νέα προσφυγή τοὺς στό Συμβούλιο Ἐπικρατείας ζητοῦν νά ἀκυρωθεῖ ἡ πρόσφατη αὐτὴ ἀπόφασι τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρωτικοῦ γιά τόν πρόσθετο λόγο

ὅτι παραβιάστηκαν μυστικά διασκέψεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Σ.Τ.Ε

Καί τοῦτο, διότι δημοσιεύθηκαν στὸν Τύπο πληροφορίες ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συζητήσεως τοῦ θέματος, πρὶν ἀκόμη δημοσιευθεῖ ἡ ἀπόφαση.

Οἱ προσφεύγοντες ζητοῦν ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας μέ διαφορετική ἢ πλήρη σύνθεση καί χωρίς τήν παρουσία τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου Βασ. Μποτόπουλου».

Ἀργότερα, στὸν ὀρυμαγδὸ τῶν σκανδάλων πού πλημμύρισαν τὰ ΜΜΕ κατὰ τὸ ἔτος 2005, βγήκε καί ἓνα ἄλλο ἠχητικὸ ντοκουμέντο πού ἐπιβεβαίω-νε ὅλα τὰ παραπάνω. Στὴν κασέτα συνομιλεῖ ὁ Παντελεήμων Μπεζενίτης μέ τὸν Ἀντιπρόεδρό του Σ.Τ.Ε. Δεληγιάννη (ἡ κασέτα αὐτὴ μεταδόθηκε ἀπὸ τήν ἐκπομπή τοῦ Τράγκα «Ἀλεποῦδες» στοὺ κανάλι 10). (Δυστυχῶς καί αὐτὴ ἡ κασέτα ἀποδεικνύει καί ἄλλη παρέμβαση -μεταγενέστερη αὐτῇ- στὴν διαδικασία ἐκδίκασης ἄλλης προσφυγῆς τοῦ Ἀττικῆς Νικοδήμου κατὰ τοῦ Παντελεήμονος Μπεζενίτη.) Σ' αὐτὴν τὴν κασέτα λοιπὸν ὁμολογεῖται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἀνώτατο αὐτὸ δικαστικὸ ὅτι «ὁ Μποτόπουλος ἦταν ὁ πρωτεργάτης» σέ αὐτὴ τὴν ὑπόθεση. Ὁ Μητροπολίτης Παντελεήμων ἰσχυρίζεται πὼς καί ὁ εἰσηγητὴς Σταυρόπουλος πρωτοστάτησε καί ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ ἀπαντάει ἐμφαντικά δυὸ φορές: «καί ἐγὼ καί ὁ Πισπιρίγκος», γιὰ νὰ κλείσει τὴν ἀποστροφή τοῦ λόγου του ὁ Ἀντιπρόεδρος Δεληγιάννης μέ τό: «Ἄν δέν ἦμασταν ἐμεῖς δέν θὰ γινότανε τίποτα».

Τὰ παραπάνω τραγικά γεγονότα ζωγραφίζουν τὸ κατάντημα τῆς Δικαιοσύνης νὰ μὴν κρίνει μέ παρρησία κατὰ νόμον, τὴν ἀθλιότητα ἀπὸ τὴν μεριά τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας νὰ ἐπιβάλλει τὴν θέλησή του σέ δικαστικές ἀποφάσεις, καί τὴν ἀκραία ἐκπτώση τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν τοῦ τόπου, Ἀρχιεπισκόπου καί μερικῶν ἐπισκόπων, νὰ εἶναι οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνωμαλιῶν στὴ λειτουργία τοῦ κράτους, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν ἐμπάθειά τους καί τὸ ἀσίγαστο μίσος τους κατὰ τῶν τρικῶν μητροπολιτῶν.

Τελικά οἱ ἀποφάσεις καθυστέρησαν τέσσερις ὁλόκληρους μῆνες μετὰ τὴ διήμερη διάσκεψη γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν (δημοσιεύθηκαν στίς 14-6-1996), γιὰ νὰ σταματήσει ὁ θόρυβος καί νὰ μὴ δέχονται οἱ ἀνώτατοι δικαστικοὶ τίς ἐξευτελιστικές ἐπικρίσεις λαοῦ καί μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης.

Μετὰ τὴ δημοσίευση τῶν ἀποφάσεων ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικόδημος μέ παρρησία ἄσκησε ἔλεγχο στὸν Πρόεδρο τοῦ Σ.Τ.Ε. Βασίλειο Μποτόπουλο στὴν ἀνοιχτὴ ἐπιστολή του πρὸς αὐτόν μέ τίτλο: «Ἡ ἀνώτατη δικαιοσύνη σέ δημόσια κρίση» (1996). Τὸ φυλλάδιο αὐτὸ κυκλοφόρησε σέ χιλιάδες ἀντίτυπα καί ἰδιαίτερα σέ δικαστικούς καί νομικούς κύκλους.

Μέ μιὰ λοιπὸν ἀκραία δικαστικὴ ἀδικία φτάνει πρὸς τὸ τέλος κι ἄλλη μιὰ ταραγμένη περίοδος στὴ ζωὴ τοῦ βασανισμένου ἱεράρχη.

Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στοὺ διαδίκτυο.

Διεύθυνση: www.el-pli-roforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στοὺ διαδίκτυο

(γιὰ μιὰ γνωριμία μέ τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: www.spora.gr